

คู่มือ

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการเจ้าหน้าที่ ฝ่ายวินัยและส่งเสริมคุณธรรม โทร. ๐-๗๔๗๑-๒๓๘๐ ต่อ ๒๐๐๐

ที่ สต ๕๑๐๑๑/ว ๗๒๗

วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๖๖

เรื่อง การเพิ่มพูนความรู้ให้แก่บุคลากรในสังกัดฯ

เรียน รองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดและหัวหน้าส่วนราชการสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล
ทุกส่วนราชการ

พร้อมนี้ ขอส่งบทความ เรื่อง “จอตระยन्द์ราชการทิ้งไว้นานแล้วไปกินข้าว อาจเป็นประมาท
เดินเล่ออย่างร้ายแรง” ตาม QR code ที่ปรากฏตามด้านล่างนี้ มาเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และเพิ่มพูน
ความรู้ให้แก่บุคลากรในสังกัดฯ

จึงเรียนมาเพื่อทราบและเผยแพร่ให้ทราบโดยทั่วกัน

(นายสัมฤทธิ์ เลียงประสิทธิ์)

นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดสตูล

.....รองนายกฯ
.....ปลัดองค์การฯ
.....รองปลัดองค์การฯ
.....ผอ.กองการเจ้าหน้าที่
.....นายสมชาย ใจหาย
.....นาง/นาย/นางสาว/นาย

แจ้งทบทวนองค์การเจ้าหน้าที่

ส่วนราชการ	ผู้รับ	วันที่
๑. สำนักปลัดฯ	สุรินทร์	
๒. สำนักงานเลขานุการ	สมชาย	๒/๙/๖๖
๓. กองคลัง	21 ก.ย. 2566	
๔. กองช่าง	โสม	2/๙/๖๖
๕. กองสาธารณสุข	สมชาย	2/๙/๖๖
๖. กองยุทธศาสตร์ฯ	สมชาย	2/๙/๖๖
๗. กองการศึกษาฯ	สมชาย	2/๙/๖๖
๘. กองสวัสดิการสังคม	สมชาย	2/๙/๖๖
๙. กองพัฒนาฯ	สมชาย	2/๙/๖๖
๑๐. กองการช่าง	สมชาย	2/๙/๖๖

“อบจ.สตูล ชื่อสัตย์ สุจริต มุ่งผลสัมฤทธิ์งาน ยึดมั่นมาตรฐาน บริการด้วยใจเป็นธรรม”

จอดรถยนต์ราชการทิ้งไว้

แล้วไปกินข้าวบาน

P

อาจเป็น**ประมาทเลินเล่อ** อย่างร้ายแรง

นายเขียว ข้าราชการ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้รับอนุมัติเดินทางไปราชการพร้อมใช้รถยนต์ราชการตามคำขอ หลังจากเสร็จภารกิจได้นำรถยนต์คันดังกล่าวบรรทุกเครื่องกำเนิดไฟฟ้า และเครื่องตัดหญ้าของทางราชการที่ชำรุดไปซ่อมและรอรับกลับภายในวันเดียวกัน เนื่องจากต้องนำไปใช้งานในพื้นที่ห่างไกลชุมชน ระหว่างรอการซ่อมครุภัณฑ์ใช้เวลาประมาณ 21.00 น. ได้ขับรถยนต์คันดังกล่าวไปรับประทานอาหาร ซึ่งอยู่ห่างจากร้านซ่อมประมาณ 600 - 700 เมตร และจอดไว้บริเวณลานจอดรถยนต์ด้านข้างตึกของสำนักงานบังคับคดีจังหวัดชลบุรี อ้างว่าเป็นแหล่งชุมชนและมีแสงสว่างจากไฟสปอร์ตไลท์ส่องสว่างเห็นชัดเจน ต่อมาเวลา 23.00 น. ได้รับแจ้งว่า ซ่อมแซมครุภัณฑ์เสร็จแล้วให้ไปรับได้ ขณะนั้นฝนตกหนักจึงรอให้ฝนตกเบาลง ต่อมาเวลา 24.00 น. เมื่อนายเขียวไปที่จอดรถยนต์ปรากฏว่า ไม่พบรถยนต์ราชการคันดังกล่าวแล้ว กรมอุทยานแห่งชาติฯ เห็นว่าพฤติการณ์ของนายเขียวเป็นการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายในอัตราร้อยละ 10 ของราคารถยนต์ ต่อมากรมบัญชีกลางแจ้งผลการพิจารณาโดยเห็นควรให้นายเขียวรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวนความเสียหายตามราคารถยนต์ภายหลังจากหักค่าเสื่อมราคาแล้ว กรมอุทยานแห่งชาติฯ จึงมีหนังสือแจ้งให้นายเขียวชดใช้ค่าเสียหายตามกรมบัญชีกลาง นายเขียวจึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครอง ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งเพิกถอนคำสั่งที่ให้นายเขียวชดใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวนความเสียหายดังกล่าว

ศาลปกครองสูงสุดพิจารณาแล้วเห็นว่าการนำรถยนต์ของทางราชการไปจอดในบริเวณลานจอดรถยนต์ของสำนักงานบังคับคดีจังหวัดชลบุรี แม้จะอ้างว่าได้ล็อกเบรก คลัตช์ และประตูรถยนต์ก็ตาม แต่ในเวลากลางวันย่อมมีประชาชนมาติดต่อราชการต่างจากช่วงในเวลากลางคืน แม้ว่าบริเวณดังกล่าวจะมีคอมไฟส่องสว่างเห็นได้อย่างชัดเจน แต่ก็ถือได้ว่าลับตาคน เนื่องจากอยู่ข้างตึกสำนักงานบังคับคดีจังหวัดชลบุรี และมีประชาชนเดินทางสัญจรน้อยลง โดยเฉพาะในช่วงที่มีฝนตกหนัก อีกทั้งถนนสายดังกล่าวมิใช่ถนนสายหลักของเมือง การที่ผู้ฟ้องคดีจอดรถยนต์ราชการคันดังกล่าวไว้ตั้งแต่เวลาประมาณ 21 นาฬิกา จนถึง 24 นาฬิกา จึงเดินทางกลับไปยังสถานที่เกิดเหตุ และนั่งอยู่ในร้านอาหารเป็นเวลานาน แม้ว่าร้านอาหารจะตั้งอยู่ใกล้เคียงกับบริเวณลานจอดรถของสำนักงานบังคับคดีจังหวัดชลบุรี แต่ก็ไม่สามารถมองเห็นรถยนต์ราชการที่จอดอยู่บริเวณด้านข้างตึกสำนักงานบังคับคดีจังหวัดชลบุรีได้ เนื่องจากมีตึกสำนักงานบังคับคดีจังหวัดชลบุรี ตั้งขวางบดบังการมองเห็น ทำให้ลานจอดรถยนต์ของสำนักงานบังคับคดีจังหวัดชลบุรี ปลอดภัยที่รถยนต์ของทางราชการจะถูกโจรกรรม ผู้ฟ้องคดีซึ่งอยู่ในภาวะเช่นนั้นจะต้องทราบและใช้ความระมัดระวังในการดูแลรักษารถยนต์ของทางราชการเพิ่มมากขึ้นกว่าช่วงเวลาปกติ ข้ออ้างและข้อต่อสู้ของผู้ฟ้องคดีหาได้เพียงพอที่จะถือได้ว่าผู้ฟ้องคดีได้ดูแลรักษารถยนต์ราชการดังกล่าวโดยสมควรพึงปฏิบัติ พฤติการณ์ของผู้ฟ้องคดีถือได้ว่าการกระทำด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหาย ทั้งสาเหตุที่ทำให้รถยนต์สูญหายเกิดจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของผู้ฟ้องคดีโดยตรง คำสั่งที่ให้ผู้ฟ้องคดีรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายเต็มจำนวน ถือเป็นคำสั่งไม่ชอบด้วยกฎหมายที่เหมาะสมและเป็นธรรมแก่ระดับความเสียหายแห่งการกระทำละเมิดแล้ว

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ. 173/2564